

Хората се хранѣли съ плодове, зърна и корени отъ диви растения, сжщо и съ месо отъ диви животни. Въ стопанството си тѣ нѣмали още такива вѣрни слуги и помощници, като коня, кучето, рогатия добитѣкъ и др.

Може да се предположи, че ви е минало презъ ума такава мисль: нашитѣ домашни животни не сж ли произлѣзли отъ родственитѣ имъ видове диви животни? Не водятъ ли нашитѣ облагородени растения своя родъ отъ приличнитѣ тѣмъ диви растения?

— Да, това е така. Иначе и не може да бжде. **Домашнитѣ животни и облагороденитѣ растения сж потомци на тѣзи диви животни и растения**, които първи били опитомени отъ нашитѣ далечни прадѣди-диваци.

Тукъ нѣма нищо чудно и невѣзможно. Кой не знае, че и сега мнозина умѣятъ да укротяватъ и опитомяватъ диви животни и птици? Лвътъ и тигрътъ се смѣтатъ за най-страшни между звѣроветѣ. Но срѣщатъ се смѣлчаци, които укротяватъ дивия нравъ на тѣзи звѣрове, приучватъ ги на послушность, опитомяватъ ги.

Ястребътъ и соколътъ сжщо така сж диви, извѣнредно диви птици. Но човѣкътъ умѣе да ги опитомява и си служи съ тѣхъ напр. за говъ.

Слонътъ и северниятъ еленъ сж диви животни. И все пакъ хората ги опитомяватъ и използватъ. Слоноветѣ въ Индия помагатъ на хората въ домашнитѣ работи, пренасятъ товари и пр. Сжщото нѣщо сж направили и севернитѣ народи съ северния еленъ. Ала пустнемъ ли опитоменъ слонъ или северенъ еленъ на свобода, тѣ въ скоро време отново подивяватъ, събиратъ се съ своитѣ диви еднородници и заживяватъ съ тѣхъ свободенъ животъ.

По сжщия начинъ нашитѣ прадѣди започнали да обработватъ нѣкои диви растения. Наоколо тѣхъ, по горитѣ и полята, се срѣщали дървета съ плодове за ядене (напр. дива ябълка, круша, слива и др.) и треви, чиито корени и зърна могли да се ядатъ (напр. дивъ морковъ, дивъ грахъ, дива жита и др.). Нима нѣкому отъ нашитѣ прадѣди не е могла да хрумне мисль — да посади покрай своята жалка земляна нѣколко ябълкови или крушови дивачки? Нима той не е могълъ да забележи, че отъ семената на дивия морковъ, дори и при слабо отглеждане, получаватъ се пакъ моркови? Защо не? Колкото и да е билъ дивъ, нашиятъ прадѣдъ могълъ да разбере, че по-добре за него е да има подъ ржка, до самото си жилище, плодове и корени за ядене, отколкото да ги търси въ гората или полето.